

SAGAN OM PERSEUS Teater Barbara
Referensbrev från Lisa Hugosson, Unga Riks

**Hur många gånger har vi inte hört och sagt att barn talar ”hundra språk”,
vad menar vi med detta?**

Tankar som har fyllt mej mer och mer under den sista tidens interaktiva arbete tillsammans med barn och unga, är att det enda uttryck, eller ”språk” jag ser representerat, vare sej det är i teatral form, dans eller bild, så är det präglad av MTV-världen. Sedan ”ojar” vi oss över ytligheten som breder ut sej.

Är det, det enda vi vuxna har att erbjuda dom? Vad har vi för ansvar? Vem ska ge dom alternativen om inte vi som förhoppningsvis har större erfarenheter gör det.

Ska jag som vuxen vara en förebild för den unga generation jag möter, eller har jag också resignerat, lämnat över ansvaret till någon annan. Ska TV och Såpa världen få patent på alla uttryck.

Alla de estetiska språken som gestaltas, Gud det är väl viktigare än någonsin att de får sin arena.

Jag undrar hur många av de ungdomar som satt i publiken på **Sagan om Perseus** som sett något liknande tidigare?

Det fantastiska gensvar som genomströmmade salongen, kan ju bara bero på en hunger efter alternativ, alternativ som plötsligt gestaltades framför deras ögon och

Gör dom mållösa.

Jag tror nästan på varenda utbudsdag under förra året, någon lärare eller kultursekreterare reste sej och framhöll Sagan om Perseus som ett ypperligt exempel på en föreställning med ett alldeles eget teatralt språk som gått rätt in i publiken, och gett dom något dom inte visste fanns.

Men viktigast av allt ungdomarnas reaktion i publiken, tänk om makthavarna satt där lite oftare.

Vilket jobb ni gör!!!!

Tack Gode Gud att det finns förebilder och brinnande människor!!!

Måtte ni aldrig ge er!

Lisa Hugosson
Konstnärlig ledare för Unga Riks